

res že takrat bandero, na katerem je na eni strani ces. orol, na drugi pa sv. Jurij; do društva pa ni prišlo. Stoprav v nedeljo, ko so na Dunaji slavili »očeta« Radecky-ja z razkritjem njegovega spomenika, zbrali smo se zopet tukajšnji veterani in vojniki ter smo korakali z znano urbanjsko godbo k svetej maši. Videti je bilo med drugimi dosti sivih starčkov, kateri so še pod Radecky-jem cesarja služili. Jeden izmed teh, grajski čuvaj g. Picha, nosil je bandero. Ti starčki in drugi s svetinjami okinčani veterani ganili so do solz na stolice zbrano ljudstvo. Vodil nas je nekdanji vodnik, sedanjí tukajšnji kmet Jakolič. — Pri pridigi povedali so nam gospod župnik nekoliko iz življenja svetega Jurija in povdarjali so posebno njega železno stanovitnost. Rekli so končno: »Vojaki, če se boste s to trpežnostjo bojevali za domovino, ako bi bilo treba, kakor se je bojeval sv. Jurij za sveto vero, ne bode ga sovraga, da bi ga ne premagali.« — Po svetej maši šli smo v gostilno g. Zorka, kjer nam je čas med godbo in raznimi pogovori iz vojaških dob pri dobri vinski kapljici in pivu hitro potekel do 2. Nastopiti smo morali zopet, da smo k večernici korakali. — Ko smo na to zopet do Zorka dospeli, izpregovoril je vodja nekoliko lepih besedij do nas, podali smo si povprečno roko, ter si obljubili, da se drugo leto ob tem času zopet zberemo. — Začela se je prosta zabava. Počastila sta nas tudi gospoda župnik in nadučitelj s svojim pohodom, in zadnji nam je v daljšem govoru med drugim tudi povedal pomen današnjega dneva za Avstrijo ter se je končno obrnil do navzočih starišev, naj skrbijo, da bodo njih sinovi zmožni za vojaštvo duševno in telesno, ter jih je slednjič spominjal, naj pred vsem varujejo svojo dečo pred žganjem, za mladino tako strupeno pijačo. Sledile so še razne napitnice, izmed katerih moram omeniti to na našega presvitlega cesarja Franja Josipa. Ostali smo skupaj do pozno v noč. Lep dan smo imeli, da nam ostane v vednem spominu in prav smo hvaležni vsem, ki so pripomogli, da se je ta veselica tako lepo obnesla.

Od Sv. Martina na Paki. (Odgovor.) Nikakor ni res, da bi bil župan kriv nemškega napisa na postaji. Pri komisiji je bilo samo vprašanje, ali se naj postaja imenuje Rečica ali Sv. Martin. Sicer je pa naš župan kot zastopnik knjetskih občin v okrajnem zastopstvu že tam storil svojo dolžnost glede slovenskih napisov v seji, kjer se je dovolilo železnici 10.000 gold. podpore le pod tem pogojem, da dobijo postaje slovenska imena. Na županstvo ni prišlo nikdar dotično vprašanje. Sploh se nam niti sanjalo ni, da se nam ne bodo dopustili v slovenskih krajih slovenski napisi. Kar pošto zadeva, piše J. S., da se morajo manjši uradi po večjih ravnati. Vrlo dobro! Torej ker se pri večjih uradih slovenščina prezira, mora se tudi pri manjših — tudi pri nas. Vemo sicer, da so se poštarsstvu nemški napisi tudi le usilili, vendar lahko to stvar samo popravi, ker pošta ni sedaj v nobeni zvezi s kolodvorom. Mi smo tudi prepričani, da bo to storilo, ker sama nemščina nikakor ni primerna našemu čisto slovenskemu kraju. Na vseh in še večjih postah, kakor je pri nas, po Savinjski dolini so tudi slovenski napisi, zakaj bi se ravno pri nas morala sama nemščina šopiriti? Kar J. S. o gosp. baronu piše, na to odgovorimo le to, da za-jemlje ta gospod svoje narodno in politično prepričanje iz nemškega lista »N. Fr. Pr.« S tem je njegova naklonjenost do Slovencev dovolj označena. Če daje on svojim sosedom veliko zasluzka, iz tega še nikakor ne sledi, da bi bil prijatelj slov. narodnosti. To bodi dovolj.

Iz Št. Ilja pri Velenju. (Pogreb in še nekaj.) V četrtek pred sv. Jurijem pokopali smo prav slovesno gospo Ano Ježovnik, rojeno Križan na Koroščevem. Dne 1. maja bi bila dopolnila 83. leto svoje dobe. Bila je

hči rajnega gospoda Bostjana Križan-a, ki je napravil po nagibu nepozabljivega nadvojvode Joana prepotrebno cesto iz Velenja skozi Hudo luknjo proti Slovenskemu. Njena, za dve leti starejša sestra, gospa Jožefa Vošnjak, mati znanih gospodov poslancev, živi v Šoštanju. Njena sestričina, gospa Marija Furman, sestra rajnega gospoda nadžupnika Fr. Novaka, umrla je tukaj ravno pred enim mesecem v svojem 76. letu. Pokojna gospa Ježovnik bila je prvič omožena z bogatim Mozirjanom Antonom Dreu, ki je mnogo tisočakov pokopal v nove ceste na gore in doleno stran Šent-Ilja. Stara gospa v drugič vdova je dočakala redko veselje, da je njena edina, tudi vdova hči gospa Bratanič podedovala četrti del prebogat zapuščine Ljubljanskega strica Aleksandra Dreu. — Kakor se sliši, je darovala že omenjena gospa Bratanič za oplešanje domače farne cerkve par stotakov. Ravno to je storila tudi njena rajna mati in njena edina hči, gospa Avgusta Krajnc. Ni dvomiti, da bote te blagi gospé pripravljene še kaj več storiti za lepoto domače hiše božje, ako se bode pokazalo, da njeni prvi darovi ne bodo zadostovali. Saj se že zdaj veseli staro in mlado, ko vidi prihodnjo kvaterno soboto prvokrat našega premilostljivega knezoškofa Mihaela v tej ponovljeni farni cerkvi. Prva pesem, katero so peli novi Šentiljski zvonovi, bila je pogrebna pokoj. prevzvišenemu knezu in škofu Jakobu Maks. Stepišniku. Letos bodo pa prvokrat pozdravljali svojega predobrotljivega višjepastirja. Nobeno leto se niso v Šentilju zvonovi tolikokrat glasili, kakor ravno letošnjo spomlad. Spremljali so že do 15 mrlicev h grobu in to v fari, ki ne šteje tisoč duš. Našla je pa bela žena tukaj nekoliko v resnici prav starih ljudi. Eden udovec štel je 91, a neka udova nad 89 let, gospe Ježovnik zmanjkalo je le 11 dni do 83 let, a še ena oseba prestopila je pred smrtjo 81. leto dobe svoje. Gotovo izvanredna leta! Poleg teh umrli ste še dve osebi nad 70 let stari. Otrok pomrlo je pa v tej dobi le prav malo. Posredno število mrlicev enega leta je letos že prekoračeno, vendar šteje ta fara še mož, ki se v 78. letu starosti čuti še krepke. Bog vé, če še vam ućaka pa kdo zgoraj navedenih 91 let!

—n—

Iz Trbovelj. (Družbeno zborovanje.) Širto nedeljo po veliki noći, dne 15. maja ob 3. uri popoldan, ima podružnica sv. Cirila in Metoda za »Trbovlje in okolico« v gostilni g. Antona Volavšek-a svoje letno zborovanje s sledečim redom: 1. Pozdrav predsednikov; 2. poročilo tajnikovo; 3. volitev novega odbora; 4. volitev dveh zastopnikov k občni skupščini; 5. vsprejem novih udov in 6. po zborovanju »beseda«. K obilni vdeležbi vabi uljudno Načelnstvo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Svetli cesar je potrdil novo solsko postavo za Tirolsko in prejelo je ob enem več mož, katerim gre zasluga pri njej, višje odlikovanje. Liberalcem postava ni čisto po volji, vendar pa so se udali, ko so izpoznali, da ne gre drugače. Postava dopušča nekaj več moči do ljudske šole sv. cerkvi, kakor je to po drugih naših deželah. — V državnem zboru so mladočeski poslanci izročili predlog, naj se dene minister za pravosodje, grof Schönborn v zatožbo, češ, da se je pregrešil zoper postave češke dežele v tem, ko je na svojo roko, zoper voljo deželnega zbora v Pragi, razdelil nek sodnijski okraj v dva, se ve, da Nemcem na ljubo. Pred-

log mladočeskimi poslanci pa v drž. zboru najbrž ne pride v razpravo ter pojde koj iz kraja — pod klop.

Štajarsko. Več obrtnikov v Gradci ugovarja izvolitvi državnega poslanca A. Skala in navaja celo vrsto krivic, ki bi se bile godile pri volitvi. Te krivice pa so čisto podobne taci, ki se godé pri nas, ako sedijo nemškutarji v kaki občini za zeleno mizo. Prav lahko je torej mogoče, da so godile se tudi v Gradci. — Na Gorenjem Štajarskem bi radi nezadovoljni delavci spravili tudi kmete na svojo stran, toda prva poskušnja v Guggenbachu jim ni iztekla po volji, ker je prišlo k shodu le malo kmetov in še ti so jo potegnili iz hiše, ko je nek govornik udrihal po duhovnikih in zoper sv. vero. Sovražnik katol. duhovnika ni prijatelj kmeta.

Koroško. Župan v Celovci, Fr. Glöckner se je odpovedal svoji službi, kakor pravi, z ozirom na svoje slabo zdravje. — Odbor katoliškega in političnega društva za Koroško je ostal blizo tisti, kakor je bil lani in na čelu mu je uneti župnik v Podkloštru G. Einspieler. Delovanje društva bode torej tudi nadalje živahno in uspešno za slov. kmete. — V novem se ustanovi slov. pevsko društvo v Celovci in je to jako imenitno za tamošnje Slovence.

Kranjsko. V Ljubljani je bil te dni grof Pace, doslej deželni predsednik za Bukovino. Nekaterim se dozdeva, da pride grof za stalno v Kranjsko glavno mesto. — Cerkniško jezero je tako narastlo, da je stopila voda na večih krajih čez obrežje. To se v takem času že več let ni prigodilo. — Slov. katoliški shod v Ljubljani bode dne 30. in 31. avgusta. Če sodimo po pripravi, ki se delajo za-nj, bode shod lepo znamenje za to, da je slov. ljudstvo verno in v resnici zvesto sv. cerkvi.

Primorsko. V Gorici izide k malu nov list v italijanskem jeziku in močje, ki ga izdajo, postavijo se v njem neki zoper prenapeto lahonstvo. Želimo jim torej obilo sreče. — Družbi sv. Cirila in Metoda so poslali bogoslovci v Gorici na novo sto gold. v podporo nje blagodejnih namenov.

Tržaško. Dne 1. maja so neznani zlikovci vrgli dve petardi pri sv. Andreji zunaj Trsta, na srečo pa niste storili nobene škode. — Novo pevsko društvo se je osnovalo pri sv. Magdaleni v okolici Trsta. Doslej je bilo tam slov. prebivalstvo brez vsacega društva in torej v narodnih rečeh zaspano.

Hrvaško. Na Reki so imeli močje »stranke prava« dne dni shod in so sklenili, da se prvaku te stranke, dr. A. Starčeviću pokloni v dar palača v Zagrebu in v njej bode poslej tudi zbirališče stranke. V tej stranki je nekaj jako delavnih mož in pri hrv. ljudstvu velja ona veliko, toda v političnem življenji še doslej ni imela uspeha.

Ogersko. V državnem zboru noče jim delo naprej, ker nasprotuje vladi in nje stranki »levica« na vso silo in pri vsaki stvari, besede pa jim predsednik ne more vzeti. — Minister za državne finance Weckerle že ima k redu predloge o novem denarji in ker se pri nas, v Avstriji, pleše, kakor se gode na Ogerskem, dobimo še pač tudi v našem drž. zboru enake predloge že v malem času.

Vunanje države.

Rim. Nekateri listi pojó na glas italijanski vladi hvalo, ker je neki dne 1. maja varovala vatican, stanovanje sv. očeta Leona XIII. in večih cerkvenih naprav, da niso delavci mogli razgrajati zoper nje. No mi nimamo uzroka, naj se strnemo z njimi v to hvalo, saj ni vlada storila v tem druga, kakor kar je bila dolžna.

Italijansko. Da-si je bila vlada v Rimu zaprla veliko ljudi, ki so na sumu za anarhiste, vendar je bilo po Italiji dne 1. maja še veliko nemirov, kajti v Rimu

so razpočile isti dan tri petarde, v Forliji 17, v Faenci je razpočila petarda pred mestno hišo, v Parmi pa pred hišo plemičev. Bile so pa te petarde neki le otroška igrača. Hvala vam za-nje!

Francosko. Predsednik republike, Sadi-Carnot, je jako vesel, da o »delavcev prazniku« ni bilo nikjer večjih nemirov ter je čestital posebej še načelniku redarjev v Parizu za to srečo. — Volitve v občinske zastope so letos neki iz velike, večine ugodne za republiko. Izmed 204 okrajev so občine v 191 republiki udane.

Belgijsko. V Lüttichu so zaprli več anarhistov, ker jih imajo na sumu, da so sežgali za cerkvo sv. Martina dinamično petardo, bila je ljudem naredila veliko strahú pa tudi škode ne malo.

Angleško. Kiper je otok v sredozemskem morji, pa ima srečo dveh gospodarjev, eden je turški sultan, drugi pa angleška kraljica. Sultan ima le ime, angleška kraljica pa ima v resnici gospodarstvo v rokah, ali mož, ki ga upravlja za-njo, sir Bwiler, neki ne ravna prav s premoženjem otoka in zato ga tožijo sedaj Kiperčani pri turskem sultanu. Kaj bode le-ta kje storil zoper njega!

Nemško. Zmerom bolj se naglašuje potreba, da se pomnoži število vojakov, izlasti konjikov, ali brez denarja to ni mogoče in tako bode treba iskati na posodo. Tri milijoni bi pa bili potrebni in v državnem zboru jih bodo morali hoté nehoté dovoliti. — Car Aleksander III. pride vendar-le v Berlin in sicer, ako ostane pri tem, kakor stojé sedaj razmere, še v tem meseci, toda brez carevne.

Rusko. Minister za vnanje zadeve, Giers, je ozdravel toliko, da se za-nj ni bati. — Na Poljskem ne tirja več vlada, da se učijo otroci v ruskem jeziku veronauka, ampak v svojem maternem. Dolgo je trpelo, predno je vlada prišla do pameti.

Rumunsko. Nova stranka liberalcev dela na to, da se vzame kralju pravica razpustiti državni zbor, ako mu ni po volji. Ako se jim posreči, da pridejo kedaj na krmilo, potem pa lahko kralj pobere svoja šila.

Tursko. Vlada je poslala posebno komisijo na meje črnogorske, da pomiri tamošnje prebivalce; enako je storil tudi črnogorski vladika.

Grško. V Atenah so delavci (?) ukradli v neki tovarni 500 kil dinamita ter so ga porazprodali v razne države. Ako je v tem kaj resnice, potem se ne bode k malu konca strahú na »starem svetu«.

Afrika. Iz notranjih okrajev pošilja se slej ko prej veliko sužnjev v Arabijo in je posebno Meka, kamor se jih največ pošlje. Po 40 do 50 tolarjev se kupi ubogi suženj ondi čisto lahko. Turska gosposka daje prodajalcem za dober denar prav rada potuho.

Amerika. Tudi v »novem svetu« so imeli delavski praznik, toda prigodilo se na njem ni znamenitih nesreč; vsaj poročá se tako iz New-Yorka. Ni treba, da kdo na to priseže.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

1. V Trst!

Napočil je dan sv. Jožefa leta 1889, ko sem se odpravljal na božjo pot v Jeruzalem. Dober pomen je to. Sveti Jožef, ki si varno pripeljal dete Jezusa v Egipt in od tam se povrnil v Nazaret, bodi tudi moj vodnik! Dne 20. marca dospel sem v Trst. Večer sem se sešel s svojimi sopotniki (dve gospé, osem gospodov, med